

TEATR SYRENA W WARSZAWIE: SYRENA DLA WARSZAWY
KONCEPCJA PROGRAMOWA I ORGANIZACYJNA 2021-2026

Agnieszka Monika Walecka – kandydatka na stanowisko Dyrektora Teatru

Po obchodach Jubileuszu 75-lecia działalności Teatr Syrena wzmocnił swoją obecność w życiu Warszawy. Dwie historyczne wystawy, seria spotkań z mieszkańcami, cykl wspomnieniowych audycji online, upamiętnienie założycieli teatru Stefanii Grodzieńskiej i Jerzego Jurandota za pomocą tablicy pamiątkowej w foyer, wydarzenia wokół jubileuszowego filmu, liczne audycje i wywiady w mediach – wszystko to pozwoliło utrwalić pamięć o wieloletniej obecności Syreny w życiu mieszkańców Warszawy oraz odświeżyć pozytywne skojarzenia związane z jej tradycją. **Syrena jest teatrem lubianym przez warszawianki i warszawiaków, chętnie odwiedzanym, dobrze wpisującym się w potrzeby jakościowego miejskiego trybu życia.** Jej historia, budowana przez legendy, takie jak Adolf Dymsza, Hanka Bielicka, Irena Kwiatkowska czy Ludwik Sempoliński, ciągle stanowi cenny atut przy konstruowaniu repertuaru nowoczesnego teatru muzycznego.

To ostatnie określenie jest szczególnie istotne, ponieważ w ostatnich latach Syrena wróciła do tego, co przez lata stanowiło o jej specyfice: **stała się znowu teatrem muzycznym. Musical stał się dla niej** tym, czym rewia i kabaret były u jej początków: **punktem odniesienia**, zarówno w rozumieniu przenoszenia na scenę przy Litewskiej najlepszych światowych wzorców, jak i podstawy przy myśleniu o własnych, autorskich tytułach. Musicales takie jak „Rodzina Addamsów”, „Next to normal” czy „Rock of Ages” pozwoliły przyciągnąć do teatru widzów, wzbudzić zainteresowanie mediów, ożywić myślenie o musicalu w Warszawie oraz wyznaczyć Syrenie wyraźne miejsce na teatralnej mapie stolicy. Z kolei „Kapitan Żbik” pokazał, że współpracujący z nią zespół realizatorów i wykonawców sprawdza się również przy tworzeniu musicali autorskich, odwołujących się do lokalnych tematów. W 2019 roku przychody ze sprzedaży biletów i usług Syreny, teatru z jedną sceną i 300 miejscami na widowni, wyniosły 6,2 mln zł, co świadczy o atrakcyjności jej oferty repertuarowej oraz skuteczności działań sprzedażowych i promocyjnych. Dobry kontakt z widzami oraz wyrazista formuła działalności umożliwiły też rozszerzenie myślenia o działalności programowej teatru, co przełożyło się na **serię działań edukacyjnych, prospołecznych i ekologicznych.**

Teatry znajdują się obecnie w szczególnej sytuacji. **Kryzys wywołany pandemią postawił pod znakiem zapytania dotychczasowe formuły działalności, a przyszłość jest niepewna.** W tych warunkach prowadzenie teatru wymaga **odpowiedzialności i elastyczności**, także pod względem finansowym. W ostatnich miesiącach Syrenie udało się utrzymać intensywność działań, m.in. poprzez zrównoważenie tradycyjnych form bogatą ofertą online. W teatrze rozpoczęta została restrukturyzacja, która przyniosła duże oszczędności. Umożliwiło to – przy wydatnej pomocy organizatora, m.st. Warszawy – utrzymanie i rozwijanie oferty programowej.

Opierając się na tych filarach – **tradycji Syreny jako teatru warszawskiego oraz potencjale, jaki daje formuła nowoczesnego teatru muzycznego, z pełną świadomością ryzyka, ograniczeń, ale i potencjału wynikającego z obecnej sytuacji teatrów** – chciałabym, wspólnie z kandydatem na zastępcę dyrektora ds. artystycznych Jackiem Mikołajczykiem, zaproponować program działalności skupiony wokół hasła: **„Syrena dla Warszawy”**. Jego osią jest **wykorzystanie dorobku, atutów oraz artystycznego potencjału Teatru Syrena, a także zaplanowanie jego rozwoju, w celu skutecznego podjęcia zadań wyznaczanych instytucjom artystycznym przez dokument „Warszawa wielu kultur. Polityka kulturalna”,** czyli politykę kulturalną m.st. Warszawy w ramach strategii rozwoju miasta #Warszawa2030. Chcielibyśmy dobrze wykorzystać potencjał Syreny jako instytucji działającej

w segmencie kultury, który obok znaczenia w upowszechnianiu osiągnięć artystycznych i misji edukacyjnej, jest też ważną gałęzią polskiej gospodarki, z trzyipółprocentowym udziałem w ogólnym PKB.

KONCEPCJA PROGRAMOWO-ARTYSTYCZNA

W 2017 roku Teatr Syrena postawił na **musical**. Ówczesna koncepcja programowa zakładała stworzenie przestrzeni do wystawiania musicali w określonych warunkach technicznych, przy uwzględnieniu rozmiarów widowni, z wykorzystaniem potencjału samego teatru (zespół aktorski i produkcyjny) i miasta Warszawy (rynek aktorów musicalowych). Program zakładał potrzebę wzbogacenia oferty kulturalnej stolicy o musicale średniej wielkości, grane w trybie repertuarowym. **Musical został wpisany w tradycję Syreny jako teatru rozrywkowo-muzycznego, przy jednoczesnym odwołaniu do swojego miastotwórczego potencjału jako ważnego elementu kulturalnego krajobrazu światowych metropolii.**

Jako kierowniczka produkcji, pełnomocniczka dyrektora, a następnie p.o. dyrektora Teatru Syrena **pracowałam nad realizacją tego programu, którego większość założeń w ciągu ponad trzech sezonów udało się spełnić.** W Syrenie odbyły się premiery czterech światowych musicali (oprócz wymienionych, „Czarownice z Eastwick”) i dwóch polskich („BEM! i „Kapitan Żbik”). Przedstawienia dobrze wpisały się w możliwości sceny – zostały ocenione jako **pełnoprawne, profesjonalne spektakle musicalowe.** Utrzymane zostały właściwe proporcje rozmiarów inscenizacji do możliwości eksploatacji – **przedstawienia zwracają się i przynoszą zysk.** Wokół Syreny powstał **wyspecjalizowany zespół aktorski**, którego część stanowią aktorzy etatowi. Trafność nowego programu potwierdzają opinie w prasie, **opisujące szybki awans Syreny do czołowych polskich teatrów musicalowych.** „Teatr Syrena z wyrazistym i zróżnicowanym repertuarem wyrasta na jedną z ważniejszych scen musicalowych w Polsce” – pisał w miesięczniku „Teatr” Piotr Sobierski („Teatr” 10/2018). „Syrenie pozazdrościć może tak wyrównanego zespołu nie tylko Wojciech Kępczyński i jego Teatr Roma (...), ale i wszystkie pozostałe sceny musicalowe w Polsce” – dodawał Wiesław Kowalski w portalu „Teatr dla wszystkich” (<https://teatrdlawszystkich.eu/syrena-w-musicalowym-szturmie>). W 2018 roku Aneta Kyzioł wymieniła „BEMA!” wśród dziesięciu najlepszych realizacji teatralnych roku w Polsce („Polityka” 51/52/2018).

Syrenie udało się zatem znaleźć własne miejsce na mapie teatralnej Warszawy. Jej **musicale często wyrastały przy tym ponad tradycyjną rozrywkową funkcję.** Choć pozostawały spektaklami popularnymi, to jednak wkraczały na teren **teatru nieobojętnego na problemy współczesności.** Tendencja ta była widoczna zwłaszcza w wypadku „Next to normal”, spektaklu na temat choroby dwubiegunowej. Przedstawienie było oglądane przez licznych psychiatrów, m.in. jako event uświetniający II Kongres Zdrowia Psychicznego w Warszawie. Przy okazji premiery teatr włączył się w akcję promującą znajomość realizowanego przez m.st. Warszawa programu „Warszawski Zintegrowany System Leczenia i Wspierania Osób z Zaburzeniami Psychicznymi”. Powaga tematu nie wpłynęła przy tym negatywnie na potencjał sprzedażowy spektaklu, wręcz przeciwnie, przez wiele miesięcy „Next to normal” był jednym z lepiej sprzedających się tytułów teatru.

Udało się w Syrenie zbudować mocny repertuar musicalowy. Tytuły, które znajdują się w jej ofercie, nie są wyeksploatowane i potrafią zapełnić afisz jeszcze przez kilka sezonów. Cieszą się zainteresowaniem widzów, dają perspektywę pracy dużemu zespołowi artystów oraz stanowią solidną podstawę dla działalności teatru pod względem finansowym.

Ukształtowana w ten sposób linia repertuarowa Teatru Syrena – **musicali średniej wielkości, popularnych, ale nieodżegnujących się od zadań teatru krytycznego** – dobrze ukazuje obecną kondycję musicalu na świecie. Gatunek ten pozostaje jednym z atrybutów nowoczesnej metropolii. Świetnie koresponduje z przemianami w kulturze popularnej, czego przykładem jest ekspansja musicali hip-hopowych na Broadwayu. Współczesny musical ewoluuje w kierunku popularnego, jakościowego teatru, niestroniącego od zaangażowania w ostre publiczne spory. Jego niezaprzeczalny komercyjny potencjał pozwala oswajać trudne, kontrowersyjne tematy i docierać z przekazem do szerokiej publiczności. **Światowy musical po prostu znajduje się dzisiaj w znakomitej kondycji artystycznej.**

W formule programowej „Syrena dla Warszawy” chciałabym kontynuować tę linię, odwołując się do wymienionych aspektów współczesnego teatru muzycznego. **Chcę korzystać z bogactwa musicalu, by budować atrakcyjną, zaangażowaną i angażującą ofertę artystyczną i edukacyjną.** Teatr muzyczny doskonale przenika się z istotnym wymiarem przestrzeni kultury związanym z doświadczaniem przyjemności, umożliwiając **zwiększanie uczestnictwa w kulturze mieszkańców miasta i wzmacnianie ich satysfakcji z tego uczestnictwa.** Wpływa na dobrostan członków społeczności lokalnej, zaspokaja potrzebę **swobodnego i dobrego spędzania czasu, czerpania radości wynikającej z relaksu,** nie rezygnując jednocześnie z zadań **rozwijania kreatywnego myślenia uczestników kultury oraz artystycznego włączania się w ważne dla społeczności lokalnej debaty.**

Istotnym jest dla mnie budowanie teatru muzycznego **najwyższej jakości,** bazującego na światowych wzorcach i spełniającego **najwyższe standardy estetyczne.** Pamiętam jednak, że Syrena jest instytucją zakorzenioną w **lokalności,** przez którą rozumiem **życie i historię dzielnicy i miasta.** Jako teatr o bogatej tradycji, powinna stawiać mosty między przeszłością a teraźniejszością, czerpać z historii miasta i nawiązywać do jego starych i nowych mitologii.

Przykłady „Kapitana Żbika” z jednej strony i „Next to normal” z drugiej pokazują, że **błyskotliwie zrealizowane autorskie produkcje mogą być lokomotywą repertuarową, a broadwayowskie tytuły potrafią wpisywać się w działalność edukacyjną i prospołeczną teatru.**

Pamiętam o kryzysie, w jakim znajdują się polskie teatry. Ograniczenia związane z **pandemią** utrudniają zarówno bieżącą eksploatację repertuaru, jak i planowanie przyszłych projektów. Przez ostatnich parę miesięcy udało się silnie wzmocnić obecność Syreny w Internecie. Cała seria koncertów, wykładów, warsztatów, a także sieciowych projektów artystycznych pozwoliła utrzymać łączność z widzami, ale również otworzyła teatr na nowe obszary działalności. Chciałabym kontynuować tę ścieżkę. Przedstawiane przeze mnie **propozycje repertuarowe uwzględniają możliwość eksploatacji w sieci, a program jest elastyczny i zakłada konieczność dostosowania do zmieniających się warunków** funkcjonowania instytucji kultury.

Spektakle realizowane na scenie Syreny chcę obudować dużą liczbą samofinansujących się projektów edukacyjnych, warsztatowych i laboratoryjnych, skupionych wokół programu **Warszawskiego Centrum Musicalu.** Warsztaty, spotkania z mieszkańcami, wykłady **zachęcają społeczność lokalną do bliższego udziału w kulturze,** nie tylko w charakterze widzów. Z kolei projekty laboratoryjne wywołują ferment w środowisku artystycznym, pozwalają szukać tematów, wynajdować nisze, z których mogą wyrosnąć pełnoprawne inicjatywy. **Mam też zamiar zwiększyć współpracę z zewnętrznymi podmiotami: organizacjami pozarządowymi, teatrami niezależnymi, a także z innymi instytucjami miejskimi, partnerami zagranicznymi i biznesem.** Ostatnie zmiany w polityce kulturalnej Warszawy stwarzają dobry klimat do tego typu działań. Właśnie tę odnogę

aktywności programowej pragnęłabym silnie wzmacniać w najbliższych latach, by Syrena była kojarzona jako miejsce otwarte i przyjazne dla mieszkańców oraz środowisk artystycznych.

Realizując program „**Syreny dla Warszawy**”, chciałabym więc nadal **tworzyć przestrzeń dla produkcji dobrych jakościowo, mądrych musicali**, które byłyby **chętnie oglądane przez widzów**, dawały im możliwość **dobrego spędzania czasu w teatrze oraz zwiększały ich satysfakcję z uczestnictwa w bogatej ofercie kulturalnej stolicy**. Chciałabym, by teatr podejmował **tematy ważne dla warszawianek i warszawiaków**, zarówno szukając ich w **przebogatej historii naszego miasta**, jak i włączając się w **dyskusje toczone na współczesnych forach**. Syrena powinna być **teatrem otwartym dla mieszkańców**. Deklaruję **otwartość dla innych podmiotów życia artystycznego i kulturalnego**. Niezawiniony kryzys, w jakim znajdują się obecnie polskie teatry, **chcę potraktować jako szansę na poszerzenie pól własnej działalności**.

Repertuar, projekty i twórcy

W Teatrze Syrena eksploatowane są obecnie musicale: „Rodzina Addamsów”, „Next to normal”, „Rock of Ages” i „Kapitan Żbik”. Ogromnym zainteresowaniem widzów cieszą się bajki: „Dzieci z Bullerbyn”, „Kot w butach” oraz eko-bajka „Glonuś i drużyna Eko-Syreny”. Planowane jest wznowienie przedstawienia „Nasze żony”. W marcu odbędzie się premiera autorskiego musicalu „Królowie. Elekcyjny talent show”. Tytuły te składają się na różnorodny repertuar, adresowany do różnych segmentów widzów. Żaden z nich nie jest wyeksploatowany. Syrena pod tym względem nie wymaga więc rewolucji, a kontynuacji.

W teatrze muzycznym żywotność spektaklu jest dłuższa niż w dramatycznym. Przedstawienia mogą być grane w blokach, co ogranicza liczbę prób i ułatwia montaż dekoracji. Właściwie ustawione koszty eksploatacji spektaklu pozwalają wypracować zysk z grania. Po dłuższym okresie zwraca się koszt produkcji. Zapotrzebowanie na musicale jest spore, a znaczna część widzów ogląda konkretne tytuły po kilka razy. Dlatego nacisk w działalności teatru muzycznego powinien być kładziony na eksploatację, granie jak największej liczby spektakli, a nie produkcję. Z doświadczeń ostatnich sezonów wynika, że **optymalnym modelem jest produkcja jednej dużej premiery na początku sezonu i jednej średniej w trakcie**. Premiera we wrześniu umożliwia długi okres prób na scenie, co ułatwia pracę realizatorom i wpływa na jakość produkcji, nie blokuje też grania innych spektakli. Przygotowanie średniej wielkości premiery w okolicach lutego z tych samych powodów wpisuje się w rytm pracy teatru, nieco spowolniony po ożywionym okresie karnawału i po rozpoczęciu zimowych ferii. W momencie, gdy teatr dysponuje różnorodnym i ciągle popularnym repertuarem, dwie premiery w sezonie wystarczają, by utrzymać tempo pracy i zainteresowanie mediów oraz odświeżać repertuar. **Liczba ta jest też dostosowana do możliwości budżetowych Teatru Syrena**.

Dodatkowym kołem napędowym repertuaru Syreny są **bajki**, grane dla zorganizowanej publiczności szkolnej. Jest na nie ogromne zapotrzebowanie, a tytuły teatru cieszą się doskonałą opinią wśród dzieci i nauczycieli. Ich eksploatacja jest ekonomicznie opłacalna. **Pokazy na scenie Białotęckiego Ośrodka Kultury spektakli „Dzieci z Bullerbyn”, najpopularniejszej bajki Syreny, w samym okresie październik-grudzień 2019 roku przyniosły ok. 200 tys. zł zysku**. Budowa repertuaru dziecięcego odpowiada przy tym na **istotną potrzebę wyrabiania w dzieciach nawyku uczestnictwa w życiu teatralnym**, a same bajki pełnią funkcję edukacyjną.

Warto podkreślić, że Syrena może się wykazać bardzo wysoką liczbą przedstawień granych w sezonie. W sezonie 2017/2018 było to **241 przedstawień dla 68 875 widzów**; w sezonie 2018/2019 – **267 spektakli dla 76 652 widzów**. Nawet w sezonie 2019/2020, obejmującym już okres lockdownu,

teatr zagrał **237** spektakli dla **58 880** widzów. Chciałabym utrzymać ten poziom w kolejnych sezonach, oczywiście, w miarę możliwości dyktowanych przez zmieniającą się sytuację pandemiczną.

I. Musical światowy

Doświadczenie ostatnich sezonów wskazuje, że **dobrze dobrany tytuł światowego musicalu staje się lokomotywą repertuaru teatru**. Taką funkcję pełni obecnie „Rodzina Addamsów”. Spektakl miał świetne recenzje, został doskonale przyjęty i sprzedaje się właściwie w dowolnym okresie i w dowolnej ilości. Wynika to z jego charakteru musicalu familijnego, popularności samego tytułu, opartego na znanym filmie, komediowego charakteru oraz z wysokiej jakości artystycznej samego przedstawienia. Jak wskazywałam wcześniej, **popularność danego musicalowego tytułu** nie wyklucza jednak jego **społecznego czy edukacyjnego zaangażowania**, czego najlepszym przykładem jest właśnie „Rodzina Addamsów”, mocno promująca tolerancję dla inności w różnych postaciach. **W poszukiwaniach lokomotyw repertuarowych staram się łączyć te dwa aspekty.**

Pierwszą wskazaną przeze mnie propozycją jest angielski musical **„Matylda”**, jeden z najważniejszych musicali ostatnich lat, wielki przebój West Endu i Broadwayu. Ta adaptacja powieści dla dzieci Roalda Dahla, znanej również w Polsce, w Londynie była grana nieprzerwanie od dziewięciu lat. To historia siedmioletniej dziewczynki żyjącej w świecie książek, która walczy o uznanie w nieprzyjaznym środowisku, nigdy nie tracąc optymizmu i wiary w siłę wyobraźni. Teatr Syrena dysponuje prawami do wystawiania tego tytułu, opłaconą licencją – zdobył ją konkurując z kilkoma polskimi scenami muzycznymi. Premiera miała się odbyć w pierwszej połowie 2021 roku, ale z racji kryzysu związanego z epidemią została odłożona. Premierą „Matyldy” chciałabym się wpisać w program promocji czytelnictwa wśród dzieci, proponując współpracę miejskim bibliotekom. „Matylda” to bowiem nie tylko musical z pierwszej ligi światowych tytułów, ale też spektakl promujący wartości takie jak tolerancja, indywidualizm czy kreatywność. Jest skierowany zarówno do publiczności dziecięcej, jak i dorosłej. Spektakl planuję zrealizować w koprodukcji z Teatrem Kameralnym w Bydgoszczy.

W nurcie **światowych musicali adresowanych do szerokiej publiczności** chciałabym zaproponować ponadto dwa z poniższych tytułów:

- **„Beetlejuice”** („Sok z żuka”) – niewystawiany w Polsce jeden z najnowszych przebojów Broadwayu (premiera: 2018), oparty na słynnym filmie Tima Burtona z 1988 roku;
- **„The Book of Mormon”** („Księga Mormona”) – niewystawiany w Polsce jeden z największych przebojów Broadwayu i Londynu ostatnich lat, w 2012 roku wyróżniony Tony Award w kategorii Najlepszy musical, współtworzony przez autorów serialu animowanego „South Park”; ostra, odważna satyra na kulturowy kolonializm i współczesne podejście do religijności;
- **„Something Rotten!”** („Coś tu gnije”) – niewystawiany dotąd w Polsce komediowy musical z 2015 roku, opowiadający o fikcyjnym wystawieniu musicalu w elżbietańskim Londynie przez konkurentów Williama Szekspira;

Wszystkie wymienione tytuły przy swoim potencjalnie komercyjnym są musicalami zaangażowanymi, niosącymi ze sobą wartości edukacyjne („Matylda”, „Something Rotten!”), promującymi prospołeczne postawy („Beetlejuice”) czy podejmującymi ważne tematy debaty publicznej („The Book of Mormon”).

Z kolei w nurcie **musicali artystycznych**, o wyraźnym społecznym, pedagogicznym czy terapeutycznym przekazie, proponuję jeden bądź dwa z poniższych tytułów:

- **„Dear Evan Hansen”** – niewystawiany w Polsce musical z 2016 roku, nagrodzony Tony w kategorii Najlepszy musical; niezwykle ważna dla współczesnego musicalu historia nastolatka cierpiącego na fobię społeczną;
- **„Fun Home”** – niewystawiany w Polsce musical z 2015 roku, nagrodzony Tony w kategorii Najlepszy musical, adaptacja znanego również w Polsce komiksu Alison Bechdel, analiza relacji córka-ojciec w kontekście walki obojga o prawo do manifestacji własnej orientacji seksualnej;
- **„Everybody’s Talking About Jamie”** – niewystawiany w Polsce angielski musical z 2017 roku, traktujący o walce nastolatka queer o prawo do uczestnictwa w balu maturalnym bez ukrywania własnej tożsamości seksualnej;
- **„Spring Awakening”** – broadwayowski musical z 2006 roku, nagrodzony Tony w kategorii Najlepszy Musical; przełomowe dzieło gatunku, adaptacja skandalizującej sztuki Franka Wedekinda z 1891 roku; musical w rockowej oprawie muzycznej opowiada o walce dziewiętnastowiecznych uczniów niemieckiej szkoły o prawo do uznania własnej dorosłości oraz o ich zmaganiach z wchodzeniem w wiek dojrzewania; porusza tematy molestowania seksualnego, nastoletniego homoseksualizmu, aborcji, inicjacji seksualnej.

Wymienione musicale są bardziej kameralne niż te wskazane w pierwszej grupie. Zakładają mniejszą obsadę. **Wpisują się w dyskusje tożsamościowe, dowodząc nośności musicalu jako gatunku będącego w stanie podjąć trudne wyzwania pedagogiczne, społeczne i estetyczne.** Najczęściej wyrastają z nurtu „off”, a dzięki trafności ujęcia trudnych tematów i oryginalnym rozwiązaniom muzycznym i teatralnym osiągnęły również sukces komercyjny.

Powyższa lista proponowanych musicali światowych obejmuje więcej pozycji niż chciałabym wprowadzić na afisz. Chcę zapewnić sobie elastyczność, ponieważ trudno przewidzieć wynik negocjacji z agencjami reprezentującymi właścicieli praw autorskich. Są to przede wszystkim agencje MTI Shows i Concord Theatricals, z którymi Teatr Syrena współpracuje od kilku sezonów. Prawa do większości ze wskazanych musicali są dostępne, do pozostałych powinny zostać uwolnione w najbliższym czasie. Każdy z wymienionych tytułów jest zatem osiągalny dla Syreny, ale teatr dopiero będzie musiał wystąpić o prawa do nich. Dlatego właśnie proponuję wybór, a nie zamkniętą listę. Może się też okazać, że w nieodległej perspektywie uwolniony zostanie któryś z musicalowych tytułów do tej pory zastrzeżonych, co pozwoli poszerzyć listę propozycji.

II. Autorskie spektakle muzyczne

Musical w Polsce dobrze zdomowił się jako gatunek. Nasze teatry muzyczne przyswoiły widzowi musicalową klasykę, a popularne tytuły broadwayowskie trafiają na ich afisze zaledwie kilka lat po światowych prapremierach. To zakorzenienie musicalu nad Wisłą przekłada się na rosnące zainteresowanie musicalem rodzimym. Teatry musicalowe mają już wszechstronne zespoły artystyczne, rośnie ich doświadczenie w produkcji sprawnie zrealizowanych spektakli. Nic dziwnego, że próbują je wykorzystać, sprawdzone rozwiązania stosując do **autorskich produkcji**. Również w Teatrze Syrena udało się w ostatnich latach wyprodukować **oryginalne musicale**, które – według ocen krytyków – nie ustępowały jakością inscenizacjom zachodnich tytułów. Ich ogromną zaletą jest

wykorzystanie technicznej i artystycznej biegłości realizatorów i wykonawców w materiale polskim, adresowanym do widza reprezentującego społeczność lokalną.

W latach 2021-2026 chciałabym silnie wzmocnić ten nurt działalności Teatru Syrena, tak by można go było uznać za jej drugi filar. Chciałabym, by teatr czerpał z tematów nawiązujących do tradycji Teatru Syrena oraz historii i współczesności Warszawy. Mam zamiar zaproponować następujące projekty:

- **„Ślepnąc od świateł”** – musical na podstawie powieści **Jakuba Żulczyka**, zekranizowanej niedawno jako serial HBO; panorama współczesnej Warszawy, opowiedziana w hip-hopowym rytmie; punktem wyjścia dla spektaklu ma być musicalowy podcast, serial internetowy audio; spektakl ma powstać w koprodukcji z Teatrem WARSawy; reżyseria: **Adam Sajnuś**
- **Musical na temat otwarcia, początków i legendy Teatru Syrena** – spektakl autorski w reżyserii **Joanny Drozdy**, opowiadający o początkach Syreny, o jej wczesnej historii w Łodzi i Warszawie oraz o tworzących ją postaciach; Joanna Drozda doskonale wyczuwa historię Teatru Syrena, czego dowiodła realizując mockument „Halo, Syrena! Czyli premiera się odbędzie”;
- **Syrenia rewia (auto)krytyczna** – spektakl, dla którego punktem odniesienia będzie konwencja rewii, stanowiącej niegdyś gwóźdź programu Teatru Syrena; celem jest przyjrzenie się temu gatunkowi ze współczesnej perspektywy; sprawdzenie, czy można za jego pomocą opowiadać o dzisiejszym świecie i o samej rewii; wykorzystanie tej formy jako lustra dla życia współczesnej Warszawy i dokonanie **twórczego, krytycznego przepracowania jej formuły**; reżyserię i koncepcję spektaklu chcę powierzyć **Agnieszce Smoczyńskiej**, we współpracy z **Robertem Bolesto**;
- **Musical na podstawie prozy Doroty Masłowskiej** – spektakl w reżyserii **Eweliny Pietrowiak**, realizatorki m.in. musicali „Cabaret” i „Kinky Boots” w Teatrze Dramatycznym w Warszawie, a ostatnio udanej musicalowej adaptacji „Jak zostałam wiedźmą” Masłowskiej w łódzkim Teatrze Arlekin;
- **Musical o Adolfie Dymśy** – autorski spektakl poświęcony najbardziej znanemu aktorowi Syreny, artyście o fascynującej, miejscami kontrowersyjnej biografii; reżyseria – **Wojciech Kościelniak**;
- **„Kajko i Kokosz”** – musicalowa adaptacja słynnego komiksu; jako autora muzyki proponuję **Jakuba Lubowicza**, kompozytora m.in. „Pilotów” w Teatrze Roma, a jako reżysera – **Jakuba Szydłowskiego**, dyrektora artystycznego Teatru Muzycznego w Łodzi i reżysera wielu musicalowych bajek.

Wszystkie polskie propozycje repertuarowe **planuję zrealizować uwzględniając możliwość rejestracji i eksploatacji online, obok tradycyjnej.**

Wskazane wyżej propozycje proponuję ułożyć w następujący plan premier:

- 2021/2022
 - wrzesień/grudzień – **„Matylda”**, reż. Jacek Mikołajczyk
 - marzec – **Musical o historii Syreny**, reż. Joanna Drozda
- 2022/2023
 - wrzesień – **„Ślepnąc od świateł”**, reż. Adam Sajnuś
 - marzec – **„Kajko i Kokosz”**, reż. Jakub Szydłowski

- 2023/2024
 - wrzesień – „**Beetlejuice**”, reż. Jacek Mikołajczyk
 - marzec – **Syrenia rewia (auto)krytyczna**, reż. Agnieszka Smoczyńska
- 2024/2025
 - wrzesień – „**Spring Awakening**” / „**Everybody’s Talking About Jamie**” / „**Fun Home**” / „**Dear Evan Hansen**” – reż. Joe Handel
 - marzec – **musical na podstawie prozy D. Małowskiej**, reż. Ewelina Piotrowiak
- 2025/2026
 - wrzesień – „**Something Rotten!**” / „**The Book of Mormon**” – reż. Jacek Mikołajczyk
 - marzec – **musical o Adolfie Dymszy** – reż. Wojciech Kościelniak

Zdaję sobie sprawę, że obecna **sytuacja pandemiczna** może utrudnić realizację tych planów. Teatry mogą nie mieć możliwości gry dla pełnej widowni, a przy jej ograniczeniu nie będzie możliwa produkcja i eksploatacja dużych tytułów musicalowych. Trudno również do końca przewidzieć sytuację finansową teatru po zakończeniu lub w czasie przedłużającego się kryzysu. Dlatego proponuję **alternatywny harmonogram premier** w najbliższych dwóch sezonach, uwzględniający konieczność realizacji tańszych produkcji oraz zapewniający możliwość rejestracji online:

- 2021/2022
 - wrzesień/grudzień – „**Spring Awakening**”, wersja online, reż. Jacek Mikołajczyk
 - marzec – **Musical o historii Syreny**, reż. Joanna Drozda
- 2022/2023
 - wrzesień – „**Kajko i Kokosz**”, reż. Jakub Sztybel
 - marzec – „**Ślepnąc od świateł**”, reż. Adam Sajdak / **Syrenia rewia (auto)krytyczna**, reż. Agnieszka Smoczyńska

III. Warszawskie Centrum Musicalu

Podstawową działalność Teatru Syrenia chciałabym silnie obudować aktywnością z zakresu **upowszechniania kultury i edukacji**. W tym celu już w sezonie 2020/2021 uruchomiłam organizację przy Syrenie „**Warszawskiego Centrum Musicalu**” – platformy wymiany wiedzy i doświadczeń oraz przestrzeni artystycznego eksperymentu dla teatru muzycznego. W kolejnych sezonach pragnęłabym kontynuować ten projekt, wzbogacając go o nowe wątki. Proponuję następujące inicjatywy:

- **Laboratorium musicalu** – krótkie formy muzyczno-teatralne, będące próbą zmierzenia się z danym tematem czy wątkiem; kiluosobowe warsztaty, polegające na tworzeniu kilkunastominutowych mini-musicali;
- **Morderca jest wśród nas** – kontynuacja projektu Joanny Drozdy, kryminalnego serialu teatralnego, którego odcinki zakładają dużą dawkę improwizacji oraz uczestnictwo widzów; szybki mini-serial teatralny, skupiony wokół wątków z historii Warszawy i Polski;
- **Showtime!** – comiesięczne wykłady na temat historii musicalu, wzbogacone występem artystycznym oraz komentarzem muzycznym;

- **Historia musicalu w 5 minut** – cykl krótkich, 5-minutowych filmów edukacyjnych, przybliżających wiedzę na temat historii musicalu;
- **Musicalowe mini-koncerty internetowe** – godzinne koncerty aktorów związanych z Teatrem Syrena, publikowane przez 10 dni w sieci, prezentujące w kameralnej formie (najczęściej wyłącznie przy akompaniamencie fortepianu) piosenki z musicali;
- **Koncerty musicalowe „on-stage”** – sceniczne, rozszerzone wersje koncertów internetowych;
- **Warsztaty dla profesjonalnych artystów musicalowych** – cykl warsztatów z kategorii „master class”, prowadzonych przez związanych z Syreną realizatorów, adresowany do artystów pragnących wzmacniać zawodowe umiejętności;
- **Warsztaty pisanie o musicalu** – warsztaty krytyki teatralnej i pisanie o teatrze, uwzględniające specyfikę musicalu i teatru muzycznego;
- **Szkoły musicalowe w Syrenie** – współpraca z działającymi w Warszawie studiami musicalowymi dla młodzieży, prezentacja ich osiągnięć na scenie; program będący wyjściem naprzeciw potrzebom zgłaszanym przez szkoły;
- **Kobiety punkt widzenia** – laboratorium, którego celem będzie praca nad tekstami tworzonymi przez kobiety i dla kobiet; tłem dla projektu będą musicale, w których uwidacznia się kulturowy obraz kobiety;
- **Konkurs na inicjatywę artystyczną dla pracowników i współpracowników Syreny** – cykl mikro-projektów, adresowany do szerokiego grona aktorów, realizatorów, pracowników i współpracowników teatru; premiowane w nich będą inicjatywy wykraczające poza standardowy zakres obowiązków współpracowników, twórczo angażujące ludzi związanych z teatrem.

Warszawskie Centrum Musicalu ma funkcjonować jako **forum wymiany pomysłów, twórczego fermentu wokół musicalu**. Przewiduję ewolucję poruszanych w jego ramach tematów oraz pojawienie się nowych inicjatyw.

IV. Edukacja

Jak podkreślałam wyżej, Syrena jest teatrem lubianym przez warszawianki i warszawiaków. Przykładam ogromną wagę do tego, by uczestnikom wydarzeń zapewnić przyjazne otoczenie, by wizyta kojarzyła im się z kreatywnie spędzonym czasem. Przekłada się to na **atrakcyjność oferty edukacyjnej teatru, adresowanej do dzieci i dorosłych. Rodzice lubią przyprowadzać dzieci na spektakle i warsztaty Syreny, po wizycie korzystają też chętnie z jej oferty artystycznej. Dzieci czują się w Syrenie bezpiecznie. Edukacja teatralna stanowi jeden z filarów działalności Syreny i ciągle prężnie się rozwija**. Jest według mnie celem ważnym samym w sobie i nie uzależniam tego rodzaju działań wyłącznie od wyników finansowych, niemniej większość z nich teatr finansuje ze środków zewnętrznych lub z opłat uczestników. W okresie pandemii jego oferta edukacyjna cieszyła się ogromną popularnością i przy zachowaniu zasady dostępności, w tym dla grup defaworyzowanych, wspomagała finansowo jego działalność.

Wśród inicjatyw edukacyjnych Syreny, które chciałabym kontynuować, najważniejsze są:

- **Warsztaty teatralne „Uczymy się teatru”, „Tworzymy teatr” i „Jesteśmy teatrem”** – największy projekt warsztatowy Syreny, od dawna wpisany w kalendarz najważniejszych inicjatyw stolicy w dziedzinie edukacji teatralnej; cykl spotkań, w ramach których dzieci w różnych grupach wiekowych zapoznają się z działalnością

teatru, by następnie pod opieką aktorów-pedagogów wziąć udział w przygotowaniach do premiery; warsztaty kończą się pokazem dla rodziców;

- **Lekcje teatralne dla uczniów** – organizowane we współpracy ze szkołami, wpisane w program nauczania, prowadzone przez aktorów Syreny; mają na celu zapoznanie dzieci z podstawowymi aspektami pracy w teatrze; dzieci oglądają przestrzeń teatru i poznają pracę teatralnych rzemieślników;
- **Warsztaty dubbingowe dla dzieci** – program, będący wyjściem naprzeciw potrzebie, jaką można zaobserwować na teatralnym rynku; kilkudniowe warsztaty prowadzone przez wyspecjalizowanych w dubbingów aktorów współpracujących z Syreną; dzieci uczą się podstaw dykcji, interpretacji i podawania tekstu, pracy z mikrofonem; mają okazję dokonywać nagrań w studio nagraniowym Syreny;
- **Warsztaty musicalowe wokarno-aktorskie** – program adresowany do młodzieży licealnej; warsztaty prowadzone przez aktorów związanych z Syreną, łączące pracę nad słowem i gestem z programem kształcenia wokalnego;
- **Spektakle edukacyjne** – pierwszym była eko-bajka „Glonuś i drużyna Eko-Syreny”, ucząca dzieci ekologii i recyklingu; spektakl może być wystawiany w dowolnej przestrzeni, w szkołach, przedszkolach, domach kultury; kolejnym projektem ma być spektakl promujący czytelnictwo;
- **Niania w teatrze** – inicjatywa Teatru Syrena, pierwsza spośród podobnych, które rozwinęły się w Warszawie; oferta dla widzów z dziećmi, które w czasie, gdy dorośli oglądają wieczorny spektakl, znajdują się pod opieką edukatorek Syreny; połączenie zabawy z kreatywnym spędzaniem czasu w teatrze.

Ofertę edukacyjną Syreny w najbliższych sezonach chciałabym poszerzyć o projekty:

- **Warsztaty dla seniorów „Seniorzy pod rękę z Syreną”** – cotygodniowe spotkania z artystami Syreny, dawnymi i obecnymi, aktorami, tancerzami, rzemieślnikami; warsztaty będą obejmowały zajęcia ruchowe, szkolenia na temat stylizacji i makijażu, zajęcia aktorskie oraz rozmowy na temat historii Syreny; program autorski Pauliny Huczyńskiej, specjalistki Syreny ds. edukacji;
- **Musicalowe warsztaty dla osób z niepełnosprawnościami** – warsztaty mające na celu walkę z wykluczeniem osób z niepełnosprawnościami, włączenie ich w pracę nad elementami spektaklu muzyczno-teatralnego; warsztaty śpiewu, ruchu, pracy nad piosenką; próba twórczego włączenia w pracę nad musicaliem aktorów z niepełnosprawnościami.

V. Plan działań zmierzających do rejestracji spektakli oraz udostępniania online

Okres pandemii zwiększył zaangażowanie teatrów w inicjatywy sieciowe. To, co początkowo było próbą zachowania ciągłości działalności i kontaktu z widzami oraz znalezienia zajęcia dla aktorów, szybko stało się kolejną platformą działalności. **Parateatralne projekty sieciowe profesjonalizują się i wszystko wskazuje na to, że staną się częścią życia teatralnego.** Nie wiadomo, jak długo potrwa okres ograniczenia tradycyjnych form działalności. Zwłaszcza w najbliższym czasie **podtrzymanie trendu usieciowienia teatru** jest więc zadaniem dla każdego odpowiedzialnego menadżera kultury.

Największą z sieciowych inicjatyw Syreny była współpraca z Fundacją Syreny przy produkcji interaktywnego mockumentu „Halo Syrena! Czyli premiera się odbędzie”. Kolejne to prezentacje

spektakli archiwalnych, spotkania z ludźmi związanymi z Syreną dawniej i dziś, etiudy warsztatowe, audiobooki adresowane do dzieci, krótkie filmy okolicznościowe, serial-parodia telewizji śniadaniowej. Wydarzenia te zobaczyło ponad **300 tys. widzów**.

Mam zamiar wzmocnić ten nurt działalności Syreny. Wszystkie planowane spektakle autorskie będą z założenia miały **wersje online**. Chciałabym je rejestrować i udostępniać w sieci, a także **występować o prawa do wersji online światowych musicali**. W Teatrze Syrena prowadzone są wstępne rozmowy z agencją MTI Shows na temat możliwości wyprodukowania wersji online musicalu „Spring Awakening”. Trwają prace nad własnym **kanalem VOD** Syreny, teatr współpracuje też blisko z Centrum Kultury Filmowej w celu udostępniania treści na kanale streamingowym dla warszawskiej kultury. **Monetyzacja internetowych treści ma być kolejnym źródłem wpływów finansowych dla teatru.**

Z większych projektów online proponuję:

- **Zarejestrowanie** i sieciową eksploatację musicalu „**Kapitan Żbik**”;
- Przygotowanie **sieciowej wersji musicalu „Królowie. Elekcyjny talent show”** jako interaktywnej gry z widzami;
- **Podcast musicalowy „Ślepnąc od świateł”** – serial muzyczny; każdy z rozdziałów będzie kilkunastominutową adaptacją rozdziału powieści **Jakuba Żulczyka**, z hip-hopowymi numerami muzycznymi i w kilkuosobowej obsadzie;
- **Interaktywne wersje kryminalnego serialu „Morderca jest wśród nas”** – równoległe sieciowe wersje projektu, zakładające interakcję widzów.

VI. Współpraca z partnerami

Współczesna instytucja kultury nie funkcjonuje w próżni, zwłaszcza jeśli działa w mieście o tak rozwiniętej ofercie kulturalnej jak Warszawa. Teatry w stolicy nie muszą ze sobą konkurować, bo z artystycznymi propozycjami zwracają się do różnych segmentów widowni. Stwarza to **korzystne warunki dla współpracy miejskich instytucji**.

Chciałabym, by Teatr Syrena włączył się silnie w prace **Centrum Kultury Filmowej** nad budową wspólnej dla Warszawy platformy streamingowej. Już teraz z myślą o niej projektowane są propozycje repertuarowe sceny. Świetnie sprawdziła się w roku 2019 bliska współpraca z **Białoleńskim Ośrodkiem Kultury** – pozwoliła Syrenie równoległe do działalności głównej sceny eksploatować repertuar dziecięcy oraz przyniosła teatrowi zysk w wysokości 200 tys. zł. Prowadzone są rozmowy, by na podobnej zasadzie współpracować z powstającym **Ursynowskim Centrum Kultury**. Syrena blisko współpracuje z **Urzędem Dzielnicy Śródmieście** – w grudniu 2020 roku odbędzie się wyprodukowany przez teatr koncert świąteczny dla mieszkańców. Świetnie sprawdzają się koprodukcje z **Teatrem WARSawy** oraz partnerstwo z **Fundacją B’Cause**, dzięki której możliwe jest produkowanie i prezentowanie na scenie Syreny spektakli teatru tańca, w ramach miejskich programów dla NGO’ów i publicznych instytucji kultury. Trwają rozmowy na temat współpracy z niezależnym **Teatrem Poliż**, kobiecym teatrem znanym z promocji feminizmu.

Teatr Syrena podpisał umowę partnerską z **Uniwersytetem Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie**, której przedmiotem jest współpraca przy kształceniu studentów w ramach prowadzonej przez uczelnię specjalizacji musicalowej. Przy obchodach Jubileuszu 75-lecia partnerem Syreny była **Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych**. Trwają rozmowy na temat pozyskania kolejnych partnerów z tego obszaru: Politechniki Warszawskiej i SGH.

Na polu **współpracy z biznesem** chciałabym przeorientować strategię Teatru Syrena w stronę rozwiązań dyktowanych przez potrzeby zmieniającego się rynku. Obecnie do przeszłości odchodzi klasyczny model sponsoringu kultury. Zastępują go **oferty, które teatr może skierować do biznesu, mając na względzie jego potrzeby**. Z jednej strony chodzi o organizację eventów, dedykowanych danej firmie spektakli czy koncertów, z drugiej o **stworzenie oferty szkoleniowo-warsztatowej, w ramach której teatralni specjaliści (aktorzy, reżyserzy, styliści) prowadziliby szkolenia z performatywnych działań przydatnych w praktyce biznesowej i komunikacyjnej**. Takie ukierunkowanie artystycznej i warsztatowej oferty teatru pomoże przełamać jednostronny model współpracy, oferując korzyści obu stronom partnerstwa. Obecnie w Teatrze Syrena trwają prace nad przygotowaniem tego rodzaju oferty – odbyły się m.in. **konsultacje z prof. Jerzym Hausnerem**.

W ostatnich sezonach sprawdził się program koprodukcji spektakli z innymi teatrami. Koproducentem „BEMA!” był Teatr im. S. Żeromskiego w Kielcach, a „Rodziny Addamsów” – Teatr Muzyczny w Poznaniu. Chciałabym kontynuować ten rodzaj współpracy, pozwalający na rozłożenie kosztów produkcji na dwa lub kilka ośrodków i umożliwiający łączenie sił w zakresie promocji i również produkcji. **Wolę współpracy w charakterze współproducenta musicalu „Matylda” wyraził Teatr Kameralny w Bydgoszczy.**

VII. Współpraca międzynarodowa

Zwiększenie nacisku w programie Syreny na spektakle autorskie otwiera drogę do budowania płaszczyzn współpracy międzynarodowej. Oboje z Jackiem Mikołajczykiem mamy za sobą doświadczenie długoterminowej pracy m.in. w Stanach Zjednoczonych, dzięki czemu dysponujemy umiejętnościami nawiązywania kontaktów z zagranicznymi partnerami. **Rodzime produkcje** na lokalne tematy umożliwiają teatrowi start m.in. w programach Instytutu Adama Mickiewicza, włączenie się w **promocję kultury polskiej zagranicą**. Z rozmów z zagranicznymi partnerami wynika, że z dużym zainteresowaniem na świecie spotykają się **projekty przekładające globalne formaty typu musical na lokalne uwarunkowania i historie**. Kładzenie nacisku na produkcje autorskie zwiększy zatem atrakcyjność repertuaru w tym względzie. Partnerów do tego rodzaju projektów chciałabym szukać m.in. w krajach Grupy Wyszehradzkiej, gdzie teatry muzyczne średniej wielkości zainteresowane są wymianą doświadczeń. Planuję także opracowanie projektów umożliwiających ubieganie się o środki z **Funduszy Norweskich**.

Pragnę również ożywić wymianę doświadczeń artystycznych poprzez zapraszanie do współpracy realizatorów spoza Polski, z różnych kręgów kulturowych, zwłaszcza młodego pokolenia. W niniejszym programie wymieniam amerykańskiego reżysera **Joego Handla** czy pochodzącego z Białorusi scenografa **Aleksandra Prowalińskiego**. Planuję również zaprosić do realizacji angielskiego scenografa **Jake’a Smarta**.

Projekty Teatru Syrena powinny być dostępne dla międzynarodowej publiczności. Jednym z narzędzi pozwalających zrealizować ten cel są napisy angielskie na spektaklach repertuarowych. Dużą szansę zwiększenia międzynarodowego zasięgu odbioru oferty artystycznej teatru daje ich usieciowienie. Również na tym obszarze planuję udostępnianie anglojęzycznych wersji projektów.

VIII. Twórcy i zespół

Moim kandydatem na **zastępcę dyrektora do spraw artystycznych** jest **Jacek Mikołajczyk**, od marca 2020 roku pełniący tę funkcję w Teatrze Syrena, a wcześniej, od września 2017 roku dyrektor teatru. Mikołajczyk jest współautorem niniejszej koncepcji programowej. To doświadczony

reżyser musicalowy, m.in. czterech musicali w Teatrze Syrena, historyk teatru, tłumacz i znawca gatunku. Ma duże doświadczenie teatralne – przez piętnaście lat był kierownikiem literackim Gliwickiego Teatru Muzycznego, następnie współpracował blisko z Teatrem Muzycznym w Poznaniu. Był wykładowcą University of Washington, Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Śląskiego, prowadząc m.in. przedmioty związane z marketingiem kultury. Jest stypendystą Fulbrighta. Proponuję, by odpowiadał w Syrenie za nadzór artystyczny nad wszystkimi spektaklami i nad bieżącym repertuarem, a merytorycznie wspomagał działy marketingu i produkcji. Jako dyrektorowi artystycznemu chcę mu również zaproponować wyreżyserowanie kilku musicali.

Jako kandydata na **kierownika muzycznego** wskazuję **Tomasza Filipczaka**, kompozytora, aranżera, dyrygenta i pianistę.

Chciałabym kontynuować współpracę z artystami, którzy współtworzyli w ostatnim czasie spektakle teatru oraz współpracowali z Jackiem Mikołajczykiem jako reżyserem. To kompozytorzy: **Jakub Lubowicz i Mariusz Obijalski**, scenografowie: **Anna Chadaaj, Mariusz Napierała, Grzegorz Policiński, Aleksandr Prowaliński**; kostiumografowie: **Dorota Sabak, Bożena Ślaga, Tomasz Jacyków** i choreografowie: **Jarosław Staniek, Ewelina Adamska-Porczyk, Paulina Andrzejewska**. Artyści ci sprawdzili się we współpracy z Syreną i są współtwórcami jej sukcesów. Mam też zamiar otworzyć się na młodych twórców, dać im możliwość debiutu bądź rozwijania umiejętności na profesjonalnej scenie.

Spośród reżyserów współpracę chcę również zaproponować sprawdzonym we wspólnych produkcjach artystom: **Wojciechowi Kościelniakowi**, najwybitniejszemu reżyserowi polskiego musicalu, twórcy jego autorskiej koncepcji, reżyserowi trzech musicali w Syrenie („Kapitan Żbik”, „Kariera Nikodema Dyzmy”, „Hallo Szpicbródka”), oraz **Joannie Droździe**, aktorce i reżyserce, współtwórczyni podziemnej rewii „Nogi Syreny” oraz kryminalnego teatralnego serialu „Morderca jest wśród nas”. Do współpracy chciałabym zaprosić też: **Ewelinę Pietrowiak**, reżyserkę musicali i oper, **Agnieszkę Smoczyńską**, reżyserkę musicalu filmowego „Córki dancingu”, **Joego Hendla**, młodego amerykańskiego reżysera, **Adama Sajnuka**, dyrektora Teatru WARSawy, oraz **Jakuba Szydłowskiego**, dyrektora artystycznego Teatru Muzycznego w Łodzi.

Ważnym aspektem przy kompletowaniu zespołu realizatorów jest dla mnie polityka równościowa, ze szczególnym naciskiem na równość płci. Chciałabym, by kobiety były silnie reprezentowane zarówno w ścisłym kierownictwie teatru, na którego czele według mojej propozycji stałby kobieco-męski tandem, jak i wśród jego współpracowników. Między innymi dlatego w proponowanym przeze mnie gronie artystów znajdują się trzy reżyserki i duże grono artystek.

Teatr Syrena zatrudnia obecnie jedenastoosobowy **zespół aktorski**. Powstał również wokół niego zespół artystów musicalowych, aktorów, tancerzy i muzyków, blisko współpracujących ze sceną i występujących w kolejnych premierach. Uważam, że należy utrzymać ten model, z pewnymi korektami. Przede wszystkim istotna jest **stała praca nad zespołem etatowym**. Chciałabym w miarę możliwości artystycznych wykorzystywać jego aktorów w kolejnych produkcjach. W dłuższej perspektywie to ten właśnie zespół powinien stanowić trzon każdej produkcji. Powinien być różnorodny i wszechstronny, a aktorzy powinni wykazywać się umiejętnościami niezbędnymi w teatrze muzycznym, czyli doskonałym warszatem wokalnym i ruchowym.

Możliwości finansowe Syreny nie pozwalają na poszerzenie zespołu i zaproponowanie wszystkim współpracującym z teatrem artystom umów o pracę. **Chcę jednak zwracać szczególną uwagę na tych, którzy sprawdzają się w kolejnych produkcjach, współtworzą sukcesy teatru**

i identyfikują się z nim. Trudna sytuacja, w jakiej znaleźli się ostatnio freelancerzy, wskazuje na potrzebę zacieśnienia więzów między nimi a teatrami.

Warto podkreślić, że **profesjonalny, wszechstronny, i wyspecjalizowany w musicalu zespół zdaniem wielu krytyków oraz twórców i realizatorów jest obecnie jednym z największych atutów Teatru Syrena.** Udało się przyciągnąć do niego zarówno doświadczonych, ukształtowanych artystów, jak i aktorską młodzież. To oni emanują energią, jaka jest wyczuwalna w spektaklach Syreny, oraz tworzą dobrą aurę wokół teatru. Są ludźmi pełnymi pasji, gotowymi do poświęceń i brania odpowiedzialności za jakość przedstawień. Przez kilka lat dowodzili tego każdego wieczoru, a w ostatnich miesiącach walczyli o każdy spektakl, który udało się wystawić na scenie. **Dalszą pracę nad rozwojem zespołu oraz stworzenie mu warunków do twórczej realizacji własnego potencjału uważam za największe wyzwanie i zadanie, przed jakim stanie dyrekcja Teatru Syrena.**

KONCEPCJA ORGANIZACYJNA, RESTRUKTURYZACYJNA I KOMUNIKACYJNA

I. Restrukturyzacja i polityka finansowa

W marcu 2020 roku po objęciu obowiązków dyrektor Teatru Syrena rozpoczęłam **proces jego restrukturyzacji.** W ciągu trzech miesięcy zbudowałam **stacjonarny dział finansowy**, w miejsce dotychczasowej zewnętrznej firmy świadczącej usługi księgowe. Zlikwidowałam jeden etat dyrektorski, obniżyłam koszty stałych wynagrodzeń. Te działania przyniosły ok. **27 tys. zł** oszczędności miesięcznie. Następnie dokonałam redukcji zatrudnienia i obniżenia wysokości etatów pracowników działu administracyjnego i technicznego, co dało oszczędności na poziomie **44,5 tys. zł** miesięcznie. Łącznie dało to oszczędności **858 tys. zł** rocznie. Dodatkowo udało się obniżyć koszty obsługi informatycznej, telefonii komórkowej, dystrybucji energii elektrycznej i wywozu śmieci oraz **zdożyć zewnętrzne finansowanie** do realizacji projektów: eko-bajka „Gonuś i drużyna Eko-Syreny”, „Halo, Syrena, czyli premiera się odbędzie” oraz „Morderca wśród nas”. **Strategicznym celem tych działań było obniżenie kosztów stałych teatru, tak by zrównały się z wysokością dotacji podmiotowej.** Jego osiągnięcie ma podstawowe znaczenie dla bezpieczeństwa finansowego i stabilizacji teatru.

Punktem odniesienia dla wszystkich proponowanych działań jest dla mnie wysokość dotacji podmiotowej. W 2019 roku przychody Teatru Syrena ze sprzedaży biletów oraz usług wyniosły ponad 6,2 mln zł. Przy 300-osobowej widowni teatru, wskazuje to na dużą popularność i potencjał jego repertuaru oraz sprawność zespołu sprzedaży w docieraniu z ofertą do widzów i klientów. Biorąc jednak pod uwagę poprzednią wysokość kosztów stałych, rzędu 6 mln zł, o prawie 1,5 mln przekraczającą wysokość dotacji, oraz konieczność ponoszenia znacznych kosztów produkcji, nadal nie pozwalało to zbilansować przychodów i wydatków teatru. Po przeprowadzonej restrukturyzacji Teatr Syrena znalazł się znacznie bliżej tego celu, konieczne są jednak dalsze działania na tym polu. **Postulowany przeze mnie strategiczny model równowagi finansowej, oprócz finansowania kosztów stałych z dotacji, zakłada pokrywanie kosztów kolejnych produkcji z zysków z eksploatacji przedstawień oraz programów dotacyjnych.** Wymaga to z jednej strony dalszej pracy nad **obniżaniem kosztów stałych**, z drugiej – **optymalizacji kosztów produkcji i eksploatacji**, tak by dało się je **w pełni finansować z zysków i grantów.**

Jako żelazną zasadę, dyktującą wielkość produkcji i obsad spektakli, przyjmuję **opłacalność eksploatacji**, czyli utrzymywanie kosztów wznowienia i grania każdego ze spektakli na poziomie umożliwiającym wypracowanie zysków. Takie rozwiązanie, nie zawsze adekwatne dla teatrów działających w innych segmentach, dla popularnego repertuaru proponowanego w ramach

niniejszej koncepcji programowej stanowi moim zdaniem wariant optymalny. Mam też zamiar wprowadzić **politykę transparentności stawek i płac**, umożliwiającą utrzymanie dyscypliny na tym polu oraz wyznaczającą jasne standardy współpracy teatru z realizatorami i wykonawcami.

Istotnym obszarem dla polepszenia sytuacji finansowej teatru jest w moim przekonaniu **proces produkcji spektakli**, gdzie duże oszczędności może przynieść wprowadzanie nowoczesnych zasad recyklingu materiałów. Dodatkową korzyścią z tego rozwiązania jest **wpisanie się w politykę ekologiczną m.st. Warszawy**.

Skuteczność teatru w ostatnim sezonie w **zdobywaniu zewnętrznych źródeł finansowania** (granty „Kultury w sieci”, „Niepodległej”, współpraca z firmą Rekopol) utwierdza mnie w przekonaniu, że ten kierunek działań dobrze rokuje na najbliższą przyszłość.

W obszarze polityki finansowej proponuję następujące szczegółowe rozwiązania:

- Dalsza praca nad **zwiększaniem sprzedaży spektakli własnych teatru** – obecny i planowany repertuar Syreny ma ogromny potencjał sprzedażowy, a sprzedaż biletów i usług obok dotacji podmiotowej jest najważniejszym źródłem przychodów teatru; dobre wyniki sprzedaży za ostatnie sezony (ok. 6,2 mln zł przychodów w 2019 r.) wskazują na skuteczność działań teatru w tym zakresie, planuję zatem kontynuować najważniejsze ich kierunki:
 - Intensywna eksploatacja repertuaru, optymalnie: 250, minimum 200 spektakli rocznie (po wygaszeniu pandemii);
 - Utrzymanie wysokiej sprzedaży biletów, poprzez budowanie atrakcyjnego repertuaru i politykę promocyjną podporządkowaną sprzedaży;
 - Monetyzacja działań sieciowych;
 - Poszerzanie oferty warsztatowej;
 - Poszukiwanie dodatkowych przestrzeni, pozwalających na jednoczesną eksploatację repertuaru porannego i wieczornego;
- Dalsza **optymalizacja zatrudnienia** w zakresie ustalania zakresów obowiązków pracowników i dostosowywania wielkości zatrudnienia do zadań koniecznych w działalności teatru; pozwoli to obniżyć zapotrzebowania na usługi zewnętrzne (firmy, umowy zlecenia);
- **Obniżenie kosztów realizacji premier**: dalsza ścisła kontrola nad kosztami produkcji scenografii i kostiumów, negocjacje z ich wykonawcami, odpowiedzialny dobór realizatorów i dostosowywanie wysokości ich honorariów do możliwości finansowych;
- **Optymalizacja liczby premier**, dostosowana do założeń i potrzeb repertuarowych, opisywanych w koncepcji programowej:
 - **Jedna duża produkcja** w sezonie (koszt ok. 350 tys. zł, zamiast wcześniejszych 500-600 tys.);
 - **Jedna średnia produkcja** w sezonie (koszt ok. 100 tys. zł, zamiast wcześniejszych 300 tys.);
 - **Produkcje laboratoryjne** wprowadzane w zależności od wysokości środków pozostających do dyspozycji teatru;
- **Wykorzystanie wszystkich dostępnych przestrzeni teatru na działalność teatralną i edukacyjną** – szacowany potencjalny przychód w okresie po pandemii: ok. 150 tys. zł.;
- **Recycling elementów scenograficznych i kostiumów**:
 - Uznanie **zasad ekologii i recyklingu** za warunek współpracy ze scenografami i kostiumografami, wykorzystanie istniejących zasobów teatru; możliwość uzyskania oszczędności w skali ok. 60 tys. zł rocznie;

- Projekt przerabiania nieużywanych kostiumów na nowe kolekcje ubrań, sprzedawanych przez teatr – **nadanie drugiego życia zasobom teatru**; sprzedaż trzech kolekcji w skali roku;
- **Optymalizacja liczby wykonawców biorących udział w produkcjach**, pozwalająca zwiększyć zysk z eksploatacji pojedynczego przedstawienia:
 - Zwiększenie nacisku na produkcję spektakli autorskich, przy których teatr zachowuje pełną kontrolę nad liczbą wykonawców;
 - W wypadku musicali światowych – zatrudnianie wykonawców w liczbie dyktowanej minimalnymi wymogami danego tytułu;
- **Kooperacja z zewnętrznymi partnerami** przy produkcji i eksploatacji spektakli oraz działaniach edukacyjnych:
 - Prezentacja spektakli dziecięcych na scenach dzielnicowych i ponaddzielnicowych ośrodków kultury; możliwy przychód w skali sezonu (po wygaszeniu pandemii) – 750 tys. zł;
 - Kontynuacja bliskiej współpracy z Teatrem WARSawy i innymi ośrodkami w zakresie współprodukcji form laboratoryjnych;
 - Płatne wynajmy sceny, m.in. fundacje B'cause, Broadway Musical School, Grand OFF;
 - Możliwa koprodukcja musicalu „Matylda” z Teatrem Kameralnym w Bydgoszczy, pozwalająca zmniejszyć koszty produkcji spektaklu;
- **Działalność impresaryjna** – organizacja występów gościnnych spektakli średniej wielkości i dziecięcych („Nasze żony”, „Królowie”, „Kajko i Kokosz”, „Spring Awakening”).

W planowaniu strategii finansowej poważnym utrudnieniem jest ciągła niepewność co do możliwości powrotu do normalnego życia teatralnego po wygaszeniu pandemii. **Zdaję sobie sprawę, że co najmniej sezon 2021/2022 może być pod tym względem trudny.** Nie jesteśmy w stanie przewidzieć tempa znoszenia ograniczeń sanitarnych oraz reakcji publiczności na stopniowe przywracanie oferty teatralnej. **Obecne warunki wymagają elastyczności i szybkości reagowania na zmieniającą się sytuację.** W Teatrze Syrena w okresie pandemii wynegocjowałam z wykonawcami redukcję stawek za granie dla zmniejszonej publiczności, wprowadziłam szybkie testowanie zagrożonych zakażeniem artystów i ściśle stosowanie się do rygorów sanitarnych. Istotne było utrzymanie kontaktu z widzami oraz umożliwienie artystom i pracownikom technicznym uzyskania choćby minimalnych przychodów z działalności. Kiedy tylko było to możliwe, teatr grał spektakle zgodnie z planem repertuarowym. Przy zachowaniu ograniczeń, najpierw 50%, a następnie 25% zapewnienia widowni, wszystkie dostępne miejsca były wyprzedane. **Wymienione działania były jednak ściśle podporządkowane sytuacji ekonomicznej teatru, tak by efekt pandemii nie zachwiał płynnością jego finansów. Taką właśnie ostrożność i elastyczność deklaruję w realizacji przyszłych planów.** Zwiększenie aktywności sieciowej, monetyzacja działań internetowych, ubieganie się o granty w ramach kolejnych tarcz i programów pomocowych, a także elastyczność w planowaniu premier, wydarzeń i bieżącego repertuaru – te wszystkie działania składają się na plan przeprowadzenia Teatru Syrena przez trudny okres wygaszania pandemii i przywracania życia teatralnego. Jego uzupełnieniem będzie realizowany w teatrze program zachęty publiczności do powrotu do teatru po ograniczeniu czy wygaszeniu pandemii.

II. Model organizacyjny

W zarządzaniu teatrem chcę wprowadzić **wyraźny podział kompetencji i obowiązków dyrektora i z-cy dyrektora ds. artystycznych**, przy ścisłej współpracy obojga. Model menadżera wspomagane go przez artystę jest w moim przekonaniu optymalny i pozwala na weryfikację na każdym etapie pomysłów artystycznych w odniesieniu do kondycji finansowej teatru.

W ostatnim sezonie zoptymalizowany został w teatrze model pracy jego pracowników – **przetawiony na działania projektowe, w ramach których do każdego projektu budowane są zespoły interdyscyplinarne**. Pozwala to na wykorzystanie umiejętności, wiedzy i doświadczenia pracowników własnych do realizacji działań wykraczających poza obowiązki wynikające z przypisania do określonych działów. W zarządzaniu jestem zwolenniczką płaskiej struktury, w odróżnieniu od ściśle zhierarchizowanej, oraz maksymalnej demokratyzacji przy podejmowaniu decyzji. Przywiązuję też ogromną wagę do właściwej reprezentacji kobiet wśród pracowników, w tym na stanowiskach kierowniczych.

Model struktury organizacyjnej teatru chcę oprzeć na następujących działach:

- **Dział artystyczny** – zespół artystyczny i koordynacja pracy artystycznej teatru;
- **Dział techniczno-produkcyjny** – odpowiedzialny za produkcję przedstawień, planowanie kosztów produkcji oraz obsługę techniczną prób i przedstawień;
- **Dział finansowy** – odpowiadający za nadzór nad finansami teatru, bieżące księgowanie wydatków, prawidłowość rozliczeń oraz sprawozdawczość;
- **Dział pr i marketingu** – odpowiedzialny za komunikację zewnętrzną teatru, jego wizerunek oraz promocję bieżących wydarzeń;
- **Dział sprzedaży** – odpowiedzialny za sprzedaż biletów i usług teatru;
- **Dział administracji** – zarządzający infrastrukturą teatru, kwestie RODO, bhp itp.

W zarządzaniu teatrem chciałabym wykorzystać swoje doświadczenie w pracy w różnych działach zarówno w Teatrze Syrena, jak i w innych instytucjach. Jako rzeczniczka prasowa Amnesty International poznałam zasady komunikacji i pr, które doskonaliłam następnie jako specjalistka w dziale promocji Teatru Wielkiego – Opery Narodowej. Przez pięć lat pracy zagranicą nabyłam umiejętność nawiązywania kontaktów w różnych krajach świata. W Teatrze Syrena pracowałam na stanowisku kierowniczki produkcji i działu technicznego oraz pełnomocniczki dyrektora, co pozwoliło mi dogłębnie poznać pracę wszystkich jego działów i opanować trudną sztukę zarządzania zespołem, a także strategicznej i bieżącej współpracy z realizatorami, aktorami i innymi artystami. **Przeprowadzałam restrukturyzację najpierw działu technicznego, a następnie – w trudnych warunkach pandemii – struktury organizacyjnej teatru. Dokonałam tego unikając ostrych konfliktów i zapewniając instytucji ciągłość działalności. Z tych doświadczeń chciałabym czerpać, zarządzając Teatrem Syrena, któremu oddałam dziewięć lat życia zawodowego, w którym praca jest dla mnie przygodą życia – i który z dumą nazywam teatralnym domem.**

III. Komunikacja, marketing i pr

Teatr Syrena ma wyrobioną markę. Jest teatrem lubianym, a pamięć o jego roli jako instytucji zwiększającej uczestnictwo widzów w kulturze jeszcze w okresie PRL trwa do dzisiaj. Stanowi to ogromny atut, punkt odniesienia dla działań z zakresu komunikacji i promocji teatru. W ostatnich sezonach teatr intensywnie nawiązuje do tych tradycji, w nich szukając źródeł muzyczności swojego repertuaru.

Również **repertuar musicalowy stanowi dobry punkt wyjścia dla działań promocyjnych**. Popularność musicalu rośnie, pojawia się mnóstwo blogów na jego temat, zwiększa się zainteresowanie mediów. Gatunek ten jest najpopularniejszym rodzajem teatru na świecie – musicale mają wielomilionową publiczność, a widzowie musicalowi stanowią znaczący procent publiczności teatralnej, również w Polsce. Dobre relacje Syreny z pozostałymi teatrami musicalowymi, w Warszawie i poza nią, pozwalają wspólnie pracować nad promocją gatunku i stale zwiększać jego popularność.

Pewną trudnością w promowaniu repertuaru Syreny jest wielkość jej widowni – 300 miejsc. Przy założeniu, że promocja ma przekładać się na sprzedaż, a wydatki na nią wchodzi w skład kosztów eksploatacji spektakli, nie jest łatwe uzyskanie efektu skali, czyli tak szeroko zakrojonej promocji, by przebiła się przez gąszcz reklamowych komunikatów. Koszty reklamy outdoorowej są w Warszawie wysokie, a skuteczność uzyskuje się przy silnej obecności w przestrzeni. Reklama wielkoformatowa przykłada się też do nasilenia problemu wizualnego zaśmiecenia przestrzeni publicznej.

Ostatnie lata wskazują, że ograniczenia te da się obejść, jeśli **polityka promocyjna i repertuarowa teatru są ze sobą dobrze skoordynowane**. Długie sety premierowe spektakli pozwalają podzielić koszt kampanii na większą liczbę przedstawień. Dobra, opłacalna dla obu stron współpraca barterowa z agencjami dysponującymi outdoorowymi nośnikami spełniającymi kryteria dbania o estetykę wizualną miasta umożliwia **zwiększenie obecności materiałów reklamowych teatru w jego przestrzeni**. **Główny ciężar promocji w coraz większym stopniu biorą na siebie kampanie prowadzone w Internecie**. W ostatnim sezonie Syrena rozpoczęła prace nad **zwiększeniem reklamowej obecności w sieci, wykorzystaniem nowych narzędzi typu geolokalizacja, spersonalizowane reklamy czy pozycjonowanie treści**.

Chciałabym kontynuować ten trend. Kryzys pandemiczny zapoczątkował zmiany w świecie marketingu. **Narzędzia sieciowe obecnie dominują nad zewnętrzną reklamą wizualną**. Specyfika rynku sprawia, że prawdopodobnie nie będzie powrotu do wcześniejszych form. **Dynamiczna obecność teatru w mediach społecznościowych, zróżnicowany, jakościowy content na profilu facebookowym, instagramowym i youtube’owym, stały się ostatnio niemalże równorzędną odnogą jego działalności artystycznej**. Wspieranie rozwoju tej ścieżki, we współpracy z partnerami z sektora kreatywnego oraz instytucjami typu Centrum Kultury Filmowej czy Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych, uważam za jedno z ciekawszych wyzwań, jakie stoją obecnie przed Syreną na polu reklamy i promocji.

Popularność Syreny wśród widzów przekłada się na jej **atrakcyjność dla partnerów medialnych**. Przy okazji wszystkich organizowanych przez teatr wydarzeń, dyrekcja, twórcy i aktorzy są intensywnie obecni w radiu, telewizji, prasie i w mediach internetowych. Ostatnie trendy wskazują na konieczność odejścia od umów na partnerstwo medialne na rzecz dostarczania mediom skorelowanych z repertuarem interesujących je treści, włącznie z dostosowywaniem tych ostatnich do programowego profilu audycji czy całej stacji. Syrena jako teatr popularny jest też dla mediów atrakcyjnym partnerem przy pracy nad materiałem poświęconym życiu teatralnemu miasta w ogólności. W ostatnich miesiącach jej dyrekcja i artyści często byli zapraszani do programów poświęconych pandemii, z których spora część była nagrywana w przestrzeniach teatru. Pozwala to **umocnić obecność instytucji w świadomości widzów i podtrzymać jej znaczenie w życiu kulturalnym miasta**.

Atrakcyjność repertuaru, wzmocnienie obecności w mediach społecznościowych, w tym budowanie artystycznego contentu, wykorzystanie najnowszych narzędzi reklamy internetowej, podtrzymanie relacji ze stołecznymi i krajowymi mediami, punktowe traktowanie reklamy zewnętrznej, koordynacja kampanii z planowaniem i eksploatacją spektakli oraz powiązanie aktywności w mediach z jej skutecznością sprzedażową i dostosowanie do możliwości finansowej teatru – to moje główne postulaty dotyczące pracy nad utrzymaniem i zwiększeniem obecności Teatru Syrena w przestrzeni medialnej.

IV. Strategia proekologiczna

W ostatnich miesiącach Teatr Syrena rozpoczął **program wdrażania proekologicznych regulacji**, który chciałabym kontynuować w kolejnych sezonach. Obejmuje on **zespół działań wewnątrz struktury teatru i jego przestrzeni publicznej oraz proekologiczne inicjatywy artystyczno-projektowe**. Do tych pierwszych należą: szkolenia w zakresie segregacji śmieci dla pracowników, przeprowadzenie audytu dystrybutorów i pojemników na śmieci w zakresie ich zgodności z zasadami recyklingu, przejście na elektroniczne zaproszenia na premiery i wydarzenia, audyt instalacji elektrycznej, stosowanie papieru eko w materiałach promocyjnych, rezygnacja z plastikowych zbiorników na wodę, dążenie do przejścia na e-faktury, ograniczenie drukowania materiałów używanych w realizacjach artystycznych (scenariusze itp.), działania proekologiczne w teatralnym Bistro (papierowe słomki, rezygnacja z napojów w plastikowych butelkach, wprowadzenie menu zgodnego z cyklem pór roku).

Teatr powinien również dokonać **przeglądu własnych zasobów pod kątem ponownego wykorzystania dostępnych materiałów**. Ma to szczególne znaczenie przy produkcji scenografii i kostiumów, przy których **proekologiczne podejście i zasadę recyklingu chciałabym wpisać jako wymóg współpracy w umowach z realizatorami**. Chciałabym kontynuować zapoczątkowany w połowie 2020 roku **projekt sprzedaży specjalnych linii ubrań, szytych z nieużywanych kostiumów**, realizowany pod nadzorem Tomasza Jacykova. W dziedzinie proekologicznej edukacji chciałabym wykorzystać wyprodukowany w październiku 2020 roku spektakl „Glonuś i drużyna Eko-Syreny”, organizując jego pokazy w szkołach i domach kultury.

V. Rozwój widowni i dostępność

Narzędzia budowania silnej relacji z widzami mają istotne znaczenie zwłaszcza dla teatrów, które zakładają finansowanie bieżącej działalności w dużej mierze ze sprzedaży biletów. Równie ważna jest jednak **właściwie kształtowana polityka dostępności oferty teatru dla różnych grup widzów, w tym defaworyzowanych**. W ramach polityki cenowej chciałabym wyodrębnić **pule biletów dla seniorów oraz ułatwiać dostępność spektakli dla młodzieży szkolnej i studentów**. Dla tych grup widzów mam zamiar wzmacniać również **specjalnie dedykowaną ofertę warsztatów, spotkań, wykładów i projektów laboratoryjnych**. Deklaruję aktywny udział we wszystkich **programach miejskich zwiększających uczestnictwo mieszkańców w kulturze, takich jak Karta Warszawiaka**.

Mam świadomość, że **nowoczesne zasady rozwoju widowni podkreślają konieczność kompleksowości działań w budowaniu właściwych relacji z szeroko lub wąsko rozumianą społecznością lokalną**. Temu celowi służy szereg wymienionych wyżej inicjatyw adresowanych do różnych kręgów odbiorców. Wykłady, zwiedzanie teatru, spotkania z jego osobowościami, kameralne, darmowe koncerty z cyklu „Showtime!”, wydarzenia okolicznościowe związane

z rocznicami ważnymi dla historii Syreny – te wszystkie inicjatywy mają na celu **zbliżenie z mieszkańcami Śródmieścia**, z których, jak wskazują statystyki, większość to osoby w wieku senioralnym. Dla seniorów adresujemy również specjalny projekt warsztatowy. W okresie po ustąpieniu pandemii chciałabym zorganizować Święto Ulicy Litewskiej, integrujące najbliższych sąsiadów teatru z jego artystami i pracownikami i przybliżające im działalność Syreny. Będę także pamiętać o całkiem dużej grupie pracowników i artystów związanych z Syreną dawniej i dzisiaj – planuję organizować coroczne spotkania z nimi, zapraszać ich do udziału w okolicznościowych wydarzeniach oraz ułatwiać im dostęp do oferty artystycznej, np. w ramach otwartych prób generalnych.

Chciałabym też podkreślić w tym miejscu znaczenie **ułatwień dla osób z niepełnosprawnościami**, które już teraz są realizowane w codziennej działalności Teatru Syrena: pętli indukcyjnych, spektakli z audiodeskrypcją, dostępności teatralnej przestrzeni i oferty warsztatowej. Teatr co roku bierze udział w Festiwalu Kultura Bez Barrier. Dzięki pomocy m.st. Warszawa udało się zainstalować w foyer nową platformę schodową. Dla osób korzystających z napisów i audiodeskrypcji chciałabym organizować specjalne pokazy premierowe spektakli. **Dostępność dla osób niepełnosprawnych oferty i przestrzeni teatru pozostanie jednym z moich priorytetów odnośnie pracy nad rozwojem publiczności.**

Teatr Syrena jest miejscem niezwykłym. To instytucja o bogatej tradycji, od 75 lat wpisana w życie kulturalne stolicy i kształtująca jego obraz; to miejsce, które wychowało całe pokolenia wybitnych artystów. **Jako teatr popularny ma w sobie wyjątkowy potencjał, co pozwala stawiać przed nim równie wyjątkowe zadania.** Nie naruszając budowanej przez dziesięciolecia więzi z widzami, Syrena musi, jak to określili autorzy polityki kulturalnej m.st. Warszawy, „**uruchomić wyobraźnię**” i wspólnie z mieszkańcami miasta „**poszukiwać nowego kształtu rzeczywistości w odpowiedzi na liczne kryzysy dotyczące naszej planety, ustroju, strefy publicznej, komunikacji, poczucia wspólnotowości, tożsamości, relacji międzyludzkich**”. Stoi przed nią zadanie **twórczego wpisania się w przestrzeń kulturalną Warszawy jako „miasta otwartego, przyjaznego i bezpiecznego”**. Chce wspierać wartości ważne dla mieszkańców, budować jej kulturę jako „**podstawę relacji społecznych i ważny wymiar rozwoju demokratycznego społeczeństwa**”.

Zaproponowany przeze mnie program uwzględnia te zadania. **Wskazuje na potencjał tkwiący w lubianej przez warszawianki i warszawiaków scenie – potencjał popularności, który można wykorzystać w mądrej rozmowie z publicznością.** Pozwala czerpać z dorobku **światowego musicalu**, by w bliski widzowi sposób komunikować **treści dyskutowane na globalnych forach oraz budować na jego podstawie rodzimy, autorski teatr muzyczny.** Uwzględnia zmieniające się oczekiwania wobec teatru, który dziś jest dla widza **przestrzenią przyjemności i satysfakcji, ale także wymiany myśli; jest centrum aktywności lokalnej, działalności laboratoryjnej oraz edukacji.**

Moje propozycje da się zweryfikować, spoglądając na działalność Syreny w ostatnich sezonach – na jej spektakle, inicjatywy, projekty, od niedawna realizowane w ekstremalnie trudnych warunkach. Jako menadżerka kultury mogę zagwarantować odpowiedzialność za instytucję i współpracujący ze mną zespół ludzi oraz pełne zaangażowanie w realizację sformułowanego przeze mnie programu. **SYRENA DLA WARSZAWY – tylko tyle i aż tyle.**